

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שני י"א בכסלו תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

סוטה - כ"ח

1. שנינו שהמים בודקין אף 'אותו' למי הכוונה?
 א. אין לומר שהמים יבדקו את הבעל אם בא עליה לאחר קינוי וסתירה, כיון שבאופן זה שנינו 'אין האיש מנוקה מעון אין המים בודקין את אשתו'.
 ב. אלא הכוונה לבעל. וברישא שתנא 'אותה' תני 'אותו', בסיפא שתנא 'בעל' תני 'בעל'.
2. המקור שהבועל נבדק: ובאו ובאו. האם הלימוד מיתור ו', או מכפילות המילה 'ובאו'?
 כמו כן יש להסתפק ב'נטמאה ונטמאה' שלמדו מזה כשם שאסורה לבעל כך אסורה לבעל.
 והוכיחו מהסיפא שרבי למד מהכפילות משמע שרבי עקיבא למד מו'.
3. ג' פעמים נאמר 'ובאו' בפרשה לרבי עקיבא הדורש ו' יתירה יש כאן ששה לימודים. מה דרש מכל אחד?
 א. ציווי עליה על המים. ב. ציווי עליו.
 ג. עשיה שלה שתיעשה בה הקללה. ד. עשיה עליו שיבדקוהו המים.
 ה. ידיעה עליה כיצד הסדר. ו. ידיעה עליו.
4. רבי לא דורש ו' - ולכן יש שלשה לימודים: ציווי עשיה וידיעה, כולם עליה. לשיטתו מנין לומדים שהמים בודקין אותו?
 לצבות בטן ולנפיל ירך - בטנו ויריכו של בועל. כיון שלגבה כבר למדנו 'וצבתה בטנה ונפלה יריכה'.
 ולרבי עקיבא כוונת פסוק זה שהכהן מודיע לה שהבטן תחילה, כדי שלא להוציא לעז על המים.
 ורבי סבר אפשר ללמוד את שניהם: א. מכך שלא נכתב בטנה וירכה, אלא בטן וירך ב. מכך שלא נכתב בטנו וירכו.
5. כיצד דרשו התנאים בברייתא את הכפילויות ב'נטמאה'?
 א. ר' עקיבא [להו"א] - א. אסורה לבעל, ב. אסורה לבעל, ג. פסולה לאכילת תרומה.
 ב. ר' ישמעאל - איסורה לכהונה בק"ו מבת כהן גרושה שמתרת לתרומה ואסורה לכהונה. [ובהמשך ידחו שר"ע לא עסק לכאו' באיסור לכהונה].
 והפסוק שלכאורה סותר עצמו 'והיא נטמאה' 'והיא לא נטמאה' בא ללמד שעל הספק אסורה.
 ומכאן למדים קל וחומר לשרץ שספק אם נגע בטהרות - אם סוטה שאינה נאסרת בשוגג או באונס - עשה בה ספק כודאי.
 שרץ שמגעו מטמא גם בשוגג ובאונס - קל וחומר שיעשה בו ספק כודאי.
6. ממקום שבאת - הקל וחומר מסוטה מוגבל. במה?
 א. כמו בסוטה טמאה רק מספק ברשות היחיד, כך בשרץ רק בספק ברשות היחיד.
 ב. כמו בסוטה שהיא דבר שיש בו דעת לישאל אף בספק טומאה, רק שיש בו בנוגע זה דעת לישאל אם נגע או לא והוא אומר איני יודע.
 כגון אדם או טהרות שהיה אדם עסוק בהם בשעה שנולד הספק.